

Notat

9. maj 2018

Evaluering af sportslisten

1. Baggrund

Det fremgår af bekendtgørelse nr. 546 af 19. april 2015 om udnyttelse af tv-rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (den såkaldte sportsliste), at den skal evalueres senest tre år efter dens ikrafttræden, dvs. senest 1. maj 2018.

Den nuværende sportsliste indebærer, at enerettigheder til en række begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse ikke må udnyttes på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen forhindres i at kunne se dem på tv (flow-tv). Kanaler, som har 90 % penetration og ikke kræver betaling – bortset fra licens og betaling af en lille pakke eller enkeltkanal – opfylder kravet om, at en betydelig del af befolkningen skal kunne se det på tv.

Hvis den tv-kanal, der har erhvervet enerettighederne, ikke selv kan opfylde kravene om 90 % penetration m.v., skal kanalen tilbyde rettighederne til kanaler, der kan opfylde kravet. I dag er det alene DR og TV 2's kanaler, der kan opfylde kravet om 90 % penetration m.v., og det er derfor DR og TV 2, der skal tilbydes rettighederne. Rettighederne skal tilbydes på *rimelige markedsvilkår*. Der er ingen pligt for DR og TV 2 til at erhverve sig rettighederne. I praksis ender det derfor i en forhandling om, hvorvidt DR og/eller TV 2 kan matche den (ofte meget høje) pris, der kræves for rettighederne til begivenhederne.

Begivenhederne på den gældende sportsliste er:

1. OL, sommer- og vinterlege (legene i deres helhed, herunder åbnings- og afslutningsceremonier)
2. VM- og EM-slutrunder i fodbold for herrer (alle kampe med dansk deltagelse samt semifinaler og finaler)
3. VM- og EM-slutrunder i håndbold for herrer og damer (alle kampe med dansk deltagelse samt semifinaler og finaler)
4. Danmarks VM- og EM-kvalifikationskampe i fodbold for herrer
5. Danmarks VM- og EM-kvalifikationskampe i håndbold for herrer og damer.

Som forberedelse til evalueringen har Kulturministeriet den 5. februar 2018 bedt om bidrag fra interessenter vedrørende sportslisten i form af en skriftlig høring. Der er pr. d.d. indkommet i alt ni høringssvar, som der redegøres nærmere for i afsnit 2 i emnemæssig opdeling.

Kulturministeriet har derudover den 23. februar 2018 spurgt de øvrige EU-medlemsstater om deres erfaringer med en sportsliste i national lovgivning. Der er pr. d.d. indkommet i alt 17 høringssvar. Kulturministeriet har derudover modtaget en samlet liste udarbejdet Media Intelligence Service (MIS) fra the European

Broadcasting Union (EBU) med kort overblik over øvrige landes regulering fsva. sportslisten. Der redegøres nærmere herfor i afsnit 3. I afsnit 4 redegøres kort for medieudviklingen.

2. Indkomne bidrag fra brancheinteressenter

Forbrugerombudsmanden og Erhvervsministeriet har ingen bemærkninger til høringen.

Der tages i det følgende udgangspunkt i de spørgsmål, der blev stillet til interessenterne i forbindelse med anmodning om bidrag.

Det bemærkes, at høringssvaret fra UEFA er betegnet strengt fortroligt.

Har sportslisten fortsat relevans?

DR, TV 2, og TDC finder fortsat, at der er behov for en regulering af udnyttelse af rettigheder til væsentlige begivenheder af samfundsmæssig interesse. Det er **DR's** opfattelse, at sportslisten har betydning, når det kommer til sportsrettigheder, der erhverves af kanaler med en begrænset penetration. **DR** bemærker, at landskampene nu ses af væsentligt færre danskere, estimeret mellem 60-75 % lavere seertal, end hvis de var sendt på en hovedkanal, da kvalifikationskampe med herrefodboldlandsholdet, da Discovery Networks har erhvervet disse inden listen trådte i kraft. **TDC** mener fortsat, at det er vigtigt fra politisk side at sikre, at visse sportsbegivenheder skal kunne tilgås af størstedelen af befolkningen, særligt i en tid hvor sportsrettigheder bliver vigtigere og vigtigere i kampen om seere. **TV 2** har den opfattelse, at bekendtgørelsen om sportslisten fortsat har sin berettigelse ud fra en betragtning om, at befolkningen bør have adgang til at se væsentlige begivenheder på store landsdækkende tv-kanaler.

DIF, DBU, DHF, Parasport Danmark og Team Danmark (samlet høringssvar, herefter betegnet "idrætsorganisationerne i Danmark"), **MTG og Discovery Networks Denmark** ønsker sportslisten afskaffet. **UEFA** er ligeledes kritisk over for listen. **Idrætsorganisationerne i Danmark** finder ikke, at sportslisten er et egnet redskab til at sikre danskernes adgang til at kunne se internationale sportsbegivenheder, idet markedspriserne alligevel ikke kan matches, hvorfor sportslisten ingen sikkerhed giver for, at begivenhederne kan vises på **DR** eller **TV 2**, idet rettighederne i stigende grad varetages internationalt, og idet listen intervenserer i idrættens frie forhandlingsret. **MTG og Discovery Networks Denmark** finder, at sportslisten ikke er relevant og er forældet. Så længe **DR** og **TV 2** ikke har pligt til at købe sportsbegivenhederne på listen, har den ingen effekt. Dertil kommer, at formålet med at bremse prisernes himmelflugt ikke er lykkedes med listen, og at listen tilgodeser statens egne medier på bekostning af de kommercielle broadcastere, idet det alene er **DR** og **TV 2**, der begunstiges af sportslistens beskyttelse, hvilket udgør et privilegium for de medier, staten ejer. **UEFA** finder, at behovet for en liste er faldet de seneste år, mens den negative påvirkning - særligt det konkurrenceforvridende element - af at have en liste er steget.

Er det fortsat en relevant og dækkende liste af begivenheder, der fremgår af sportslisten?

TDC finder listen fortsat dækkende. **DR** og **TV 2** finder, at også kvindefodboldlandsholdets kvalifikations- og slutrundekampe bør medtages. **TV 2** finder derudover, at Tour de France bør medtages på listen, og at OL-vinterlegene derimod ikke bør være på listen. **DR** finder, at sommer-OL og vinter-OL skal defineres som adskilte begivenheder. **UEFA** finder, at EM- og VM-kvalifikationskampe bør fjernes fra listen.

Er der behov for ændringer i kravene til transmission af begivenhederne (herunder transmission i sin helhed eller i uddrag, direkte eller forskudt, distribution på forskellige platforme, krav om ingen betaling eller laveste pakke)?

TDC finder, at den gældende regulering omkring distribution i den mindste tv-pakke er tilstrækkelig. **Discovery Networks Denmark** finder, at betingelserne om, at modtagelse af kanalen ikke må have omkostninger for husstandene bortset fra betaling af abonnement for billigste tv-pakke, ikke længere giver mening, da enkelte tv-distributører sælger pakker kun bestående af DR's kanaler og nabolandskanalerne, hvormed ingen andre kanaler end DR kan opfylde bekendtgørelsen hos disse distributører. **TV 2** finder, at det er afgørende, at begivenhederne kan sendes direkte og i deres helhed, da det alene er hermed, at formålet med bestemmelserne, opnås. Der skal alene være adgang til at sende forskudt, hvis det giver mening, fx hvis begivenheden afvikles i en anden tidszone.

Er der behov for at ændre penetrationskravet på 90 % eller evt. erstatte kravet af et dækningskrav?

Discovery Networks Denmark og **UEFA** finder, at penetrationskravet skal sættes til 60 %. **Discovery Networks Denmark** bemærker, at ingen tv-stationer kan angive deres præcise penetration på det tidspunkt, hvor en eventuel indehaver af rettigheder fremsender et tilbud.

TDC og **TV 2** finder, at penetrationskravet på nuværende tidspunkt er dækkende.

Skal et evt. dækningskrav også tage højde for andre teknologier /platforme end traditionelt tv, herunder live-streaming?

Alle de interessenter, der har indsendt bidrag (**DR**, **Discovery Networks Denmark**, **TV 2**, **TDC**, **idrætsorganisationerne i Danmark**, **UEFA** og **MTG**) finder, at bestemmelsen skal gøres platformsneutral ved at bl.a. live-streaming og evt. OTT-tjenester skal medtages.

DR, **TDC** og **TV 2** foreslår, at der lægges vægt på den faktiske adgang – og ikke potentielle brugere/abonnenter. **DR** foreslår, at en kanal/station kan dokumentere,

at tv-penetrationen plus antallet af abonnenter på stationens tv-player fraregnet effekten af, at nogle kunder har begge adgange, tilsammen når 90 %.

Er der behov for en anden tvistløsningsmekanisme?

TV 2 finder, at det er særdeles vanskeligt og på ingen måde åbenbart at fastlægge, hvad der udgør "rimelige markedsvilkår", hvilket er et krav i bekendtgørelsen. Særligt fordi sportsrettigheder udbydes i store pakker og i flere territorier, hvor blandt andet markedsprisen for en enkelt begivenhed i et enkelt land ikke uden videre lader sig allokere. Det er derfor helt afgørende, at der er mulighed for hurtig tvistløsning efter forudsigelige procesregler i tilfælde af uenighed. **TV 2** peger på, at den nuværende bestemmelse efterlader tvivl om, hvilke regler der regulerer processen, og hvor tvistløsningen skal finde sted, fx er det ikke klart hvilke retsregler, der finder anvendelse, hvis parterne er hjemmehørende i forskellige lande, hvilket i praksis er den mest sandsynlige situation, ligesom det heller ikke er klart, hvor voldgiftsretten skal etableres i et sådan tilfælde.

Øvrigt?

Idrætsorganisationerne i Danmark finder, at man i forbindelse med en ny medieaftale skal sikre, at public service-medierne, herunder særligt DR, som minimum skal opretholde det nuværende omfang i dækningen af dansk idræt generelt, og at dækningen i øget grad skal vise alsidigheden i dansk idræt, ligesom en andel af de public service-midler, der fordeles via anden vis, skal allokere direkte til en bred og alsidig dækning af idrætten.

DR peger på, at det er vigtigt at fastholde, at broadcastere, der lever op til kravene, ikke har en pligt til at købe rettighederne og vise begivenhederne.

DR og **TV 2** påpeger, at tidsfristen i bekendtgørelsen, hvorefter rettighederne skal tilbydes en broadcaster, som opfylder kriterierne, senest seks måneder forud for begivenheden er vanskelig planlægningsmæssigt. Der foreslås, at fristen i stedet sættes til 12 måneder inden begivenheden.

3. Indkomne bidrag fra internationale høringssvar

Ifølge en liste udarbejdet af Media Intelligence Service fra EBU, opdateret i oktober 2017 fremgår det, at 23 EU-medlemsstater har en sportsliste (Østrig, Belgien (Flandern), Belgien (Wallonien), Bulgarien, Kroatien, Tjekkiet, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Ungarn, Irland, Italien, Letland, Litauen, Malta, Holland, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Spanien og UK). Udover de nævnte er der seks europæiske lande, der ikke er medlem af EU, der har indført en sportsliste (Makedonien, Montenegro, Norge, Serbien, Schweiz og Tyrkiet). Det bemærkes af ovenstående, at fx Sverige ikke har en sportsliste.

Der er i andre lande valgt en række andre begivenheder end de, der er omfattet af den danske liste. I Belgien er der fx omfattet en lang række

cykelsportsbegivenheder, i Italien er der motorsportsbegivenheder på listen, i Frankrig er rugby repræsenteret, i Belgien, Kroatien, Frankrig, Holland og Serbien fylder tennis i sportslisterne, i Bulgarien er wrestling en del af sportslisten. I lande som Italien, Belgien og Østrig er musikfestivaler/opera på listen, mens det i lande som Malta og Holland er Eurovision. I Letland er fx også militærparader en del af listen.

Kulturministeriet har modtaget bidrag fra visse lande, der uddyber erfaringerne med en sportsliste nationalt.

Der tegner sig ikke et samlet billede af, hvilke erfaringer andre lande har med at have en sportsliste. Fx bemærkes, at Portugal fremhæver, at der sker løbende udskiftning af de begivenheder, der fremgår af landets sportsliste.

Generelt bemærkes, at de fleste lande stadig har krav om, at begivenhederne sendes via traditionel tv-udsendelse, ligesom der flere steder er fastsat et penetrationskrav, der ligger i nærheden af det danske på 90 %. I Italien er penetrationskravet nedsat fra 90 % til 80 % for at sikre, at der var et stigende antal tv-stationer, der opfylder kravene.

I lande som Spanien og Sverige er der fortsat drøftelser om at indføre en sportsliste, der dog ikke er færdige endnu. I Sverige har der været diskussioner om at indføre en sportsliste siden 1997, og en sportsliste har flere gange været forberedt, men er blevet mødt med skarp kritik af idrætsorganisationer og kommercielle tv-stationer. Nogle af de forhold, der drøftes i Danmark, fx om betaling for de kanaler, der sender begivenhederne, penetrationskrav osv. har også været drøftet i Sverige.

4. Medieudviklingen

Tv-kanalernes penetration er et udtryk for andelen af danske tv-husstande, der har faktisk adgang til at modtage kanalen (flow-tv). Tv-kanalernes penetration er således en indikator for, hvor stor en andel af de danske tv-husstande, der *potentielt* kan se de enkelte kanaler. Penetration er ikke et udtryk for andelen, der reelt har set kanalen i en given periode.

Med det nuværende penetrationskrav på mindst 90 % er det alene DR og TV 2, der opfylder kriteriet.

Penetrationsmålinger giver altså et billede af "andelen af danske tv-husstande, der har den pågældende kanal indstillet på deres tv". Imidlertid går medieudviklingen mod, at flere og flere streamer tv-indhold via internettet frem for at se traditionelt tv.

Det vil sige, at husstande, der ikke har den givne tv-kanal indstillet på deres tv, potentielt ser tv-kanalens indhold på andre platforme end traditionelt tv. Således

kan de traditionelle tv-kanalers reelle penetration meget vel være højere end det, der fremgår af penetrationsmålingen.

Det nuværende krav i bekendtgørelsen tager endvidere ikke højde for, at en række medier kun udsendes via internettet og ikke som traditionelle tv-kanaler. Da det kun er en ganske lille andel af den danske befolkning og de danske husstande, der ikke har adgang til internettet, vil langt flere (web)medier potentielt kunne opfylde penetrationskravet ved at lade internet-streaming indgå i penetrationskravet. I 2017 havde 97 % af boliger og virksomheder adgang til mindst 10 Mbit/s download og 1 Mbit/s upload (Kilde: Energistyrelsen – Bredbåndsdækningen i Danmark 2017). En sådan forbindelse vurderes ifølge Energistyrelsen at være tilstrækkelig til at modtage og fremvise levende billeder og lyd i passende kvalitet for en enkelt bruger i husstanden.

Tabel 1 - Kanalers gennemsnitlige penetration for husstande. Uge 1-39 2017

Kanal	Penetration uge 1-39, 2017 (%)
DR 1	97,0
DR 2	96,2
DR K	93,1
TV 2	92,5
DR3	88,8
DR Ramasjang	83,4
DR Ultra	78,0
TV3	75,3
TV 2 CHARLIE	67,9
Kanal 5	67,1
TV 2 NEWS	62,5
TV3+	62,0
Kanal 4	61,1
TV 2 ZULU	59,4
TV3 PULS	56,2
TV 2 FRI	50,9

Kilde: Kantar Gallup TVM Establishment Survey

Note: Det kvartalsvise gennemsnit for tv-kanalernes penetration er beregnet på baggrund af Kantar Gallup TVM Establishment Surveys tre første kvartalsrapporter (uge 1-13, uge 14-26 og uge 27-39) for 2017. Tabellen angiver kanaler, der har en penetration på mindst 50 % af de danske husstande. Øvrige kanaler og deres penetration fremgår af bilag 1. Penetration som angivet i tabel 1 er udtryk for, hvor mange husstande, der har indstillet deres apparat til at modtage den pågældende kanal.